

her under Forhandlingerne — fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) om, at der igjennem det foreliggende Endringsforslag maaskee udtaltes en vis Misfornøielse med Domme, som vare blevne fældede, en vis Misfornøielse med Domstolene i det Hele taget. Deri kan jeg dog ikke være enig; thi af hvem indsættes Dommerne? De indsættes af Regjeringen, og man kan ikke tænke sig, at Regjeringen ikke vel skulde overveie et saa vigtigt Skridt som det, der bestaaer i at udnævne Dommere, Embedsmænd, som have Uaffættelighedsret, som ifølge Grundloven have faaet et særegt Præg fremfor alle andre Embedsmænd, og som danne en af de Statsmagter, Grundloven udtaler sig om. Man kan ikke vel antage, at Regjeringen i Almindelighed skulde tage feil ved at vælge Dommere, men derimod ikke skulde kunne tage feil ved Beregningen af Embedsmændenes Gager. Jeg troer, at det første Spørgsmaal vil faae en langt grundigere Overveielse end det sidste. Et Ministerium kan lettere tage feil i sine Beregninger, hvorpaa vi have Exempler fra Bygningsafgiften og andre Ting, end med Hensyn til det vigtigere omtalte Spørgsmaal. For mig handler det sig her som sagt om, hvorvidt vi skulle sætte en Deel af vore Medborgere under Forhold, under hvilke vi Andre ikke selv vilde sættes. Lader os tænke os Conseqventjerne. Hvad er vel unaturligere end at komme til at sige, at naar Regjeringen aflutter en Contract med en Mand, skal den ogsaa være Fortolker i dette privatretlige Forhold? Vilde nogen af os finde sig deri? Det vilde vi sandelig ikke; vi ville ikke, at vi selv, vore Børn eller vore Medborgere — thi det gjælder her ikke om at tage Hensyn til os selv og vore Børn, men til alle vore Medborgere — skulle for en Deel sættes udenfor de almindelige Regler og underkastes en vilkaarlig Afgjørelse. For mig er Spørgsmaalet ikke opfruet, for mig er Spørgsmaalet saa vigtigt, at jeg ikke har kunnet undlade at udtale mig derom, saa vigtigt, at jeg maa følge det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds i at stemme imod Lovforslaget, hvis Endringsforslaget bliver vedtaget.

Schiørring: Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gjøre med Hensyn til Forslaget under Nr. 17. Den høitærede Minister har misforstaaet mig, naar han troede, at jeg havde talt om, at de eventuelle Supplicanter havde Ret enten til at forlange en saadan Bekjendtgjørelse som den omtalte i Bladene eller — det har jeg endnu mindre talt om — til at faae visse bestemte Bestillinger. Jeg har kun anført som et Hensyn, der kunde anbefale Forslaget, at det var billigt imod vore Medborgere omkring i Landet, som maatte ønske at opnaae saadanne Bestillinger, at man bragte frem til offentlig Kundskab, at den og den Bestilling var ledig. Den høitærede Minister meente, at Forslaget indeholdt et Indgreb i Administrationens Frihed, og at man hellere burde overlade til denne at handle paa eget Ansvar i alle disse Forhold. Dertil skal jeg svare, at Forslaget ikke gaaer ud paa at kræve visse Egenstaber eller opstille Betingelser hos de Folk, der er Tale om at ansætte, ligesaa lidt som det gaaer ud paa at indføre Noget, der svarer til, hvad vi med Hensyn til Embeder have i rigeligt Maal i vor Lovgivning, nemlig Regler for, hvad der kræves for at epnaae et Embede. Jeg skal i saa Henseende som Exempel blot nævne den omfangsrige Forordning af 26de Januar 1821 angaaende Besættelsen af juridiske Embeder. Forslaget siger tværtimod, at Administrationen paa dette Punkt skal handle med fuldkommen Frihed under sit Ansvar; men for at dette kan have nogen Betydning, maa der være Offentlighed tilstede, og jeg skulde troe, at det netop i en constitutionel Stat er af stor Betydning, at den frie Presse har Leilighed og Adgang til at udøve Kritik ligeoverfor Regjeringens Handlinger i den her omhandlede Henseende; det kan ikke siges at være Offentligheden uvedkommende, hvorledes Administrationen handler i den Slags Forhold. Den ærede Minister omtalte, hvorledes en Minister, saafremt dette Forslag vedtoges, vilde være stillet ligeoverfor Besættelsen af en Plads i Ministeriet. Jeg skal tillade mig at tage det samme Exempel, og det er netop særlig Besættelsen af Assistentpladserne i Ministeriet, jeg har havt for